

Stanovisko
vlády Slovenskej republiky
k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky
na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky
Romanovi MIKULCOVI,
poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky
(tlač 896)

Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky Romanovi MIKULCOVI, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (tlač 896), vláda vníma ako opätovný pokus o destabilizáciu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Policajného zboru a vlády Slovenskej republiky z dôvodu pokračujúcich vyšetrovaní korupčných megakáuz minulej garnitúry na najvyšších miestach štátu.

Odôvodnenie predloženého návrhu na odvolanie ministra vnútra je postavené na neformálnej komunikácii vyšetrovateľov NAKA, pričom sa opierajú o rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktoré ale interpretujú vlastným spôsobom. Pri prezentácii výňatkov na tlačových konferenciách môžeme konštatovať, že z ich strany chýba akékoľvek pridržiavanie sa faktov, ubiehajú k vlastným domnienkam a často aj zbožným prianiam.

Senát Krajského súdu v Bratislave, ktorý rozhodoval o sťažnosti obvinených vyšetrovateľov NAKA o vzatí do väzby, pri ktorej skúmal aj dôvodnosť trestného stíhania, na základe dôkaznej podstaty, teda aj spomínaných odposluchov, jednohlasne konštatoval, že možno vylúčiť, že si obvinení skutok účelovo vymysleli, vyfabulovali a predstierali, že sa možno stali udalosti, ktoré sa v skutočnosti s istotou pre nich nestali. Súd ďalej konštatuje: „Za druhoradú, a menej podstatnú okolnosť, ktorá tiež svedčí v prospech obvinených, sťažnostný súd považuje existenciu listinných dôkazov, formálne osvedčujúcich existenciu podozrenia, že príslušníci inšpekcie konajú protiprávne s cieľom manipulácie vyšetrovania skupiny Očistec v čase vydania inkriminovaného uznesenia.“

Vláda Slovenskej republiky vyjadruje počudovanie nad tým, s akým presvedčením predkladatelia návrhu vedia o nevine či vine obvinených vo všetkých ďalších korupčných kauzách, a to napriek tomu, že sa podľa ich vlastných slov s nimi nestretávali alebo stretávali iba minimálne. Je zarážajúce, že s takto formulovanými výhradami prichádzajú poslanci, ktorí boli roky súčasťou systému tzv. našich ľudí. Systému, kde orgány činné v trestnom konaní museli najprv poznať odpoveď na otázku, či je vôľa vyšetrovať akékoľvek podozrenia z páchania trestnej činnosti.

Javí sa, že skupina poslancov, ktorí stoja za uvedeným návrhom, buď nevie alebo bezbreho ignoruje, že o vine a treste rozhodujú výhradne súdy. Preto je okrem iných absurdná časť odôvodnenia predkladaného návrhu na odvolanie ministra vnútra Romana Mikulca, kde sa rovnako, ako aj v predchádzajúcich návrhoch, hovorí o jeho údajnom podozrení z požadovania úplatku. Minister vnútra v tejto veci rovnako ako vo všetkých ďalších obvineniach, ktoré boli súčasťou politickej objednávky po tom, ako poukázal na tunelovanie Vojenskej spravodajskej služby (VSS), vypovedal pred orgánmi činnými v trestnom konaní už v roku 2013. V roku 2015 bolo vyšetrovateľom vydané právoplatné meritórne rozhodnutie, že k žiadnemu takémuto skutku nedošlo. Minister vnútra Roman Mikulec bol aj napriek tomu

opäť v tejto skutočnosti vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní, čo vylučuje ich nečinnosť tak, ako je prezentovaná predkladateľmi návrhu na jeho odvolanie. Kvalita argumentov predkladaná na tlačových konferenciách predkladateľmi návrhu je na úrovni tých, ktoré bývalá garnitúra použila na jeho diskreditáciu po zásadných odhaleniach tunelovania VSS za predošlej vlády.

Za mimoriadne absurdné považuje vláda Slovenskej republiky zneužívanie vyšetrovateľky Úradu inšpekčnej služby pani Santusovej na vlastné politické ciele a účelové podsúvanie nekompletných informácií o jej absolvovaní polygrafu. Prvé vyšetrenie sa nezrealizovalo z dôvodu prekážky na strane vyšetrovateľky. Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru (KEÚ PZ) s dočasne povereným riaditeľom Úradu inšpekčnej služby (ÚIS) termín druhého, nadväzujúceho vyšetrenia preložil na iný dátum. Následne bol KEÚ PZ informovaný o tom, že pani Santusová čerpá dovolenku. Na základe toho bol pani Santusovej pridelený ďalší termín na vyšetrenie po skončení dovolenky. Dňa 9. septembra 2021 sa však na vyšetrenie nedostavila a nedala vopred vedieť, že nemôže prísť. Vedenie ÚIS nebolo informované o dôvodoch jej neprítomnosti na pracovisku.

Je nespochybniteľné, že vyšetrovateľke ÚIS nekládlo ani vedenie ÚIS, a v žiadnom prípade ani minister vnútra, žiadne prekážky, keďže KEÚ PZ navrhol dočasne poverenému riaditeľovi ÚIS, že v rámci existujúcej spolupráce s Národným bezpečnostným úradom (NBÚ) je možné vyšetrenie vykonať na pracovisku KEÚ PZ s dohľadom pracovníkov NBÚ, alebo na pracovisku NBÚ s dohľadom pracovníkov KEÚ PZ. Po tom, čo boli pracovníci KEÚ PZ informovaní iba s jednoduchým predstihom o plánovanom vyšetrení, sa na stretnutí s kolegami z NBÚ dozvedeli, že tí dostali pokyn vyšetrenie pani Santusovej vykonať len veľmi všeobecne, príliš veľa sa nepýtať a nerozoberať veci dopodrobna. Z uvedeného vyplýva všeobecná otázka o dôvodoch takéhoto usmernenia.

Skupine poslancov, ktorí sa podpísali pod návrh na vyslovenie nedôvery, je zrejme potrebné pripomenúť, že ÚIS roky neodhaľoval prípady vysokých funkcionárov, u ktorých existovali dôvodné podozrenia, že páchali trestnú činnosť, a dnes sú mnohí z nich väzobne stíhaní, a namiesto toho riešili tých, ktorí na takéto praktiky poukazovali.

Niet pochyb, že minister vnútra nijakým spôsobom nezasahuje do práce a činnosti jednotlivých zložiek polície. Po viac ako desaťročí môžu ich príslušníci konať slobodne, zákonne a podľa najlepšieho svedomia a vedomia. Minister vnútra dodržiava pravidlá nezávislosti a plne rešpektuje, že každá z podriadených zložiek má svojich riadiacich pracovníkov so zákonom stanovenými kompetenciami, povinnosťami a úlohami.

Za groteskné považujeme vyfabulované odôvodnenie skupiny poslancov, podľa ktorých minister vnútra koordinoval zadržanie Vladimíra Pčolinského na politický pokyn. Takéto tvrdenia označujeme za ukázkový prejav šírenia dezinformácií a konšpirácií, ktoré nemajú s reálnym svetom nič spoločné.

Minister vnútra sa na rozdiel od svojich predchodcov nikdy neinformuje a nenecháva sa informovať o trestných konaniach a nemá vedomosť ani o tých pripravovaných. Žiadnym spôsobom ich nekoordinuje a nemá ani záujem o ich koordináciu.

Vláda Slovenskej republiky je presvedčená, že minister vnútra Roman Mikulec sa svojej funkcii ničím nespreneveril, práve naopak – garantuje príslušníkom Policajného zboru politickú bezzásahovosť a slobodu vo výkone ich práce. Orgány činné v trestnom konaní

môžu teda bez akýchkoľvek politických vplyvov odkrývať zločineckú sieť, ktorá v minulosti presiahla na najvyššie úrovne štátu.

Vláda Slovenskej republiky teda nevidí žiadny relevantný dôvod na vyslovenie nedôvery ministrovi vnútra Romanovi Mikulcovi, plne ho podporuje v jeho reformných plánoch a zámery predkladateľov na jeho odvolanie považuje za bezcharakterný, podlý a hysterický pokus o opätovné navrátenie sa k systému „našich ľudí“, absolútnemu nevyšetrovaniu korupcie a ovplyvňovania všetkých zákutí štátu.

S poukazom na uvedené skutočnosti vláda Slovenskej republiky

nesúhlasí

s návrhom skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky Romanovi MIKULCOVI, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (tlač 896).